

Velkomst

*Deres Majestæt, vor ærede og kære ellevte protektor!
Kære kolleger!*

I det år og den måned, som nu er begyndt, får vi meget at høre om det mørke, der sænkede sig over Danmark for 50 år siden, men også om den stråle, der en uge senere gennembrød dette mørke, og som siden har lyst og varmet med voksende styrke for hvert årti.

Blandt de mange pligter, barnet prinsesse Margrethe ikke var født til at overtage, men siden har bestridt til glæde og udbytte for mange, var protektoratet for Christian VI's nu snart 250-årige akademi. Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab har to gange tidligere markeret Deres Majestæts fødselsdag og derigennem en langt mere end formel samhørighed. I 1972 genudgav vi vort æresmedlem Ludvig Holbergs to bidrag til vor første række skrifter, og det kan vel ikke være forkert at sige, at den lille bog fra begyndelsen var tiltænkt kong Frederik IX ved det regeringsjubilæum, som landet og Selskabet så gerne havde delt med kongen. – I 1980 knyttede vi os til Deres Majestæts arkæologiske indsigt og interesse ved at overdrage Dem to tegninger af F. L. Norden fra hans og Selskabets storværk om Ægypten og Nubien, ikke langt fra hvor Deres Majestæt selv har arbejdet i felten.

Nu i 1990 er vi efter forslag af Selskabets sekretær Thor A. Bak gået en tredje vej – ved at forberede og afholde denne dags symposium med foredrag af tre medlemmer fra hver af Selskabets to klasser og tilfældigvis repræsenterende alle vore tre universiteter. Deres Majestæt modtog forslaget herom, ikke med velvillig accept, men med en personlig glæde og interesse, der virkede smittende på Thor A. Bak, Leif Grane og mig, der drøftede oplægget med Dem, såvel som på dagens foredragsholdere.

Titlen på symposiet og på den bog, som forhåbentlig allerede i forårets løb vil fastholde foredrag og diskussioner for eftertiden, skulle være Videnskabens Enhed. Mit eget beklageligt ufilosofiske bidrag hertil begrænser sig til nogle noter og korrekturtegn – samt et ønske om at supplere de to ord med tankestreg og spørgsmålstegn trods en naiv tro på, at enheden dog findes et sted i menneskets hjerne og hjerte; og dette godkendtes af talerne og især af fagfilosoffen blandt dem. Man kan finde emnet stort – men vi modtog dog fra et meget stort udland en meget lille symposierapport med titlen »Æstetik og etik«, og et af vore medlemmer har holdt et af vore offentlige foredrag med emnet »Kunst og videnskab«. Så hvorfor ikke Videnskabens enhed – ?

Deres Majestæt, kære Dronning Margrethe: De har udtalt Dem væsentligt om forholdet mellem mennesket og skaberværket, som vi modsat dyrene bestandig griber ind i; om sammenhængen mellem det menneskeliv, De selv har oplevet siden Deres skæbnetunge første leveår, og det menneskeliv, som historikeren og arkæologen afdækker og virkeliggør; og om naturen – »Jeg mener hele molevitten: amøberne, cellerne, kemien, fysikken, vækst og grøde ... alt det dér. Den biologiske natur. Den fysiske omverden.«

I dag får vi at høre om hele molevitten og mere til i tre formiddags- og tre eftermiddagsforedrag, adskilt ved en for afvekslingens skyld stående frokost. Om videnskabernes oprindelige, guddommelige enhed, om deres spaltning og tiltrækning, grænsedragning og åbenhed. Jeg er glad for at kunne røbe, at det ender godt!

Vor protektor og vi alle er spændte på, hvad vi får at høre. Jeg håber, at vi i aften vil finde, at dagens indhold var dens anledning værdigt, og fremfor alt, at Deres Majestæt vil føle, at De her er blandt Deres egne.

ERIK DAL